

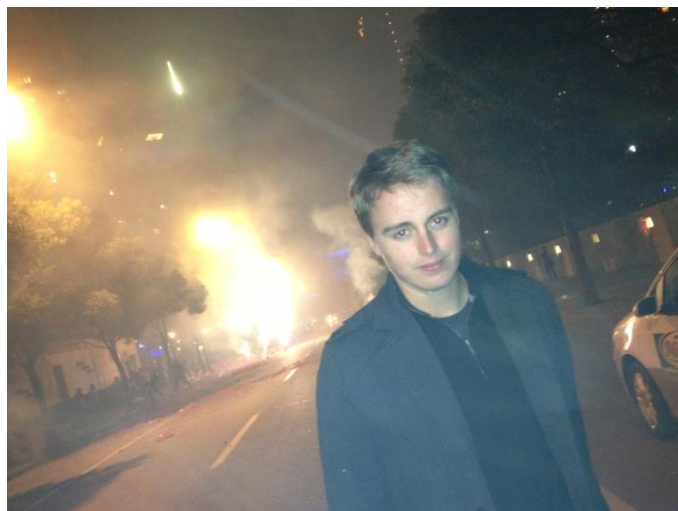
Hyvää käärmeen vuotta!

Heti kun minulle tuli ajankohtaiseksi etsiä työharjoittelu paikka niin tiesin mistä lähteä etsimään. Olin viettänyt edellisen työharjoittelujakson Shenzhenissa, mikä sijaitsee Hong Kongista 10 kilometriä pohjoiseen. Sieltä minulle jäi super hyvät muistot

ja ihastuin suurvaltaan totaalisesti. Nyt kuitenkin päätin lähteä eri kaupunkiin kohti erilaisia haasteita, Shanghaihin. Shanghaissa olin vierailut kahdesti aiemminkin ja minulle oli muodostunut muutamia kontakteja, joten lähteminen ei jännittänyt niin paljon, koska paikka oli ns. tuttu. Kaupungissa asuu reilusti yli 20 miljoonaa ihmistä, siellä sijaitsee maailman suurin satama, sekä maailman toiseksi korkein rakennus ja kaupan päälle maailman kolmanneksi pisin metroverkosto. Monellakin mittarilla maailman napa!

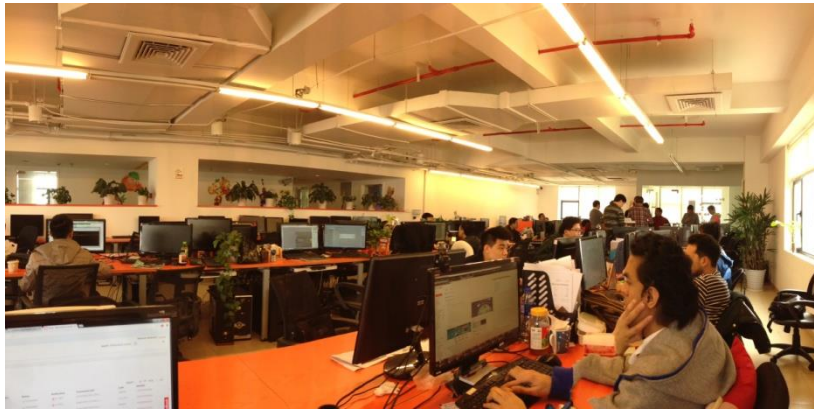
Viime kesänä tutustuin Suomessa erääseen Shanghain pelifirman johtajaan, joten otin tilaisuudesta vaarin ja sain neuvoteltua itselleni työharjoittelupaikan. Pääsin taas elementtiini, koska itä kutsui, YEAH! Ennen seikkailua on kuitenkin joitakin pakollisia muodollisuuksia mitkä on hyvä pitää mielessä. Ensinnäkin pitää hankkia viisumi ja saada siihen tarvittavat dokumentit tehtyä, kuten työpaikalta kutsukirje, ostaa lentoliput, viisumikuvat ja täyttää viiden sivun verran lomakkeita. Asunto kannattaa hoitaa jo

Suomesta, jotta ei tarvitse maksaa hotellista. Työpaikalta kannattaa vaatia, että järjestävät asumisen, koska heillä on varmasti paljon aikaisempaa kokemusta asiasta. Itse asuin työpaikan järjestämässä asunnossa kuukauden ennen kuin päätin muuttaa lähemmäksi keskustaa. Asunnon välittäjiä on joka kulmassa, joten vaihtoehtoja löytyy. Vuokrat ovat kohtuullisia, mutta ei mitenkään erityisen halpoja. Omasta kämpästäni

maksoin 500 euroa vuokraa kuukaudessa, mutta sijainti olikin omaa luokkaansa, keskellä kaikkea. Halvinmillaan yksiö voi olla 300 euroa kuukaudessa.

Kielimuuri voi joillekin tulla yllätyksenä, koska vain harva ymmärtää sanaakaan englantia. Se tekee työpaikan löytämisen hankalammaksi, mikäli mieli paikkaan, missä kommunikointi onnistuu mutkattomasti. Minunkin työpaikallani 90% oli Kiinalaisia,

mutta minun tiimissäni kaikki puhuivat englantia ja onneksi muutama kielenkääntäjä pystyi aina auttamaan mikäli minulla oli muille kolleegoille tiimin ulkopuolelta asiaa. Itse aloitin kiinankielen yksityistunnit heti saavuttuani paikan päälle,

kieli on helppo oppia sillä todellisuudessa mandariinikiina on palikkakieli. Ei aikamuotoja eikä juurikaan taivutuksia, joten opin todella paljon jo ensimmäisen neljän viikon aikana. Improvisoinnilla ja rauhallisuudella saa kyllä hommat toimimaan jos sanavarasto loppuu kesken.

Minä olin työpaikallani Internet markkinoija. Olin se henkilö, joka pisti mainoksia erilaisten mediakanavoiden kautta satoihin eri sivustoille ”muiden riesaksi/klikkailtavaksi”. Analysoin ja raportoin johtoportaalille tuloksia ja muita merkkeille pantavia seikkoja. Oli todella mielenkiintoista nähdä miten, pelifirmoissa toimitaan. Varsinaista hierarkiaa ei ole ja luovuutta arvostetaan suuresti. Jokaisella tiimillä on täysi vapaus tehdä mitä parhaaksi näkevät, vastuu toi motivaatiota työhön.

Suomalaisia löytyy paljon jos menee hermo paikallisiin, sekin hetki koittaa jossain vaiheessa aivan varmasti. Shanghaiin Suomalaiset yhdistys järjestää aina kuukauden viimeisenä päivänä suomalaisten rilluttelu illan mihin osallistuu keskimäärin 60 ihmistä. Pelasin myös salibandyä joukkueessa, jossa kaikki pelaajat olivat suomalaisia. Ennen kuin huomasinkaan minulla oli lähemmäksi sata suomalaista yhteystietoa kaupungissa, mikä sijaitsee yli 7000km Helsingistä kaakkoon. Joukosta puolet olivat opiskelijoita ja toinen puoli ekspatriaatteja.

Hintataso Kiinassa riippuu todella paljon kaupungeista, Shanghai on kaupunki mikä ei todellakaan edusta sitä parempaa ääripäätä. Merkkivaatteet ja shoppailu on yhtä kallista tai jopa kalliimpaa kuin Suomessa, toki feikkimarketteja löytyy, mistä saa replikoita murto-osa hintaan, laatu on silloin mitä on. Ruokakulttuuri on aivan mahtava ainakin

minulle kuin tehty, koska olen laiska kokki ja ravintoloita on tuhansia erilaisia. En tehnyt kertaakaan itse ruokaa Kiinassa, vaikka yhteensä olen viettänyt täällä yhdeksän kuukautta aikaa (kummatkin työharjoittelut + vähän extraa). Aamiaisen ostan katukeittiosta matkalla töihin, maksaa euron, hyvän lounaan saa kolmella eurolla ja päivällisen kuudella eurolla. Oli aika huvittavaa ja samaan

aikaan kuumottavaa kun minun aikani oli lähes samaan aikaan lintuinfluenssa, sika skandaali sekä rotanlihaa myytiin lampaan lihana. Jos olisin pelannut varman päälle, niin lautasella ei olisi ollut muuta kuin riisiä sekä brokkolia.

Ilman SLK -säätiön sekä koulun tukea olisin luultavasti jättänyt menemättä. Heiltä sain rahallista tukea, jonka ansiosta pystyin hyvin elättämään itseäni, toki omia säästöjä meni suuri siivu kanssa. Elämää voi elää niin monella eri tyylillä, tiedän opiskelijoita jotka pystyivät kuluttamaan käsittämättömän vähän rahaa kuukaudessa. Kiitos Suomen Liikemiesten Kauppaopisto!

Täällä pystyy nauttimaan vapaudesta enemmän kuin Suomessa, vaikka kyseessä onkin kommunistinen sensuuri maa. Klubeja ja baareja auki ympäri vuorokauden, ei tekijänoikeuksia, keskellä ruuhkaisinta katua voi vaikka alkaa pelaamaan sulkapalloa eikä kukaan ole huomaavinaanakaan. Ainut asia mikä saattaa länsimaalaista ketuttaa on tiettyjen internet sivujen puuttuminen, esimerkiksi facebook ja youtube ei toimi ollenkaan ja Google toimii osittain. Onneksi tähän on lääke nimeltä VPN (a virtual private network), jonka kuka tahansa voi ostaa kuukausimaksulla internetistä, sillä pääsee Kiinan palomuurin läpi eikä sensuuria enää huomaa.

Kiina on monipuolinen maa ja sieltä löytää uskomattomia paikkoja. Tuli käytyä mm. vuoristossa neljän päivän rinkkaretkellä sekä lähistöllä sijaitsevilla kaupungeilla. Julkinen liikenne sekä pitkän matkan junat ovat aivan uskomattoman kehittyneitä. Luotijunat kulkee 300km/h ja ulottuvat lähes jokaiseen merkittävään kaupunkiin. Shanghaissa on maailman kolmanneksi pisin metrolinja mikä käsittää 287 pysäkkiä (439km!!!). Taksilla kulkeminen ei ole niin suuri investointi kuin Suomessa eli kulkeminen on erittäin mielekästä.

Kaiken kaikkiaan Kiina voi olla ensikertalaiselle pieni kulttuurishokki ja herättää suurta koti-ikävä, mutta ajan kanssa maata oppii rakastamaan. Olisin mielelläni jäänyt pidemmäksi aikaa. Kiina on kuin ylöspäin auki oleva paraabeli, minkä pohjalle jouduttuaan, sieltä on vaikea nousta enää ylös.

-Niklas Keinonen

